

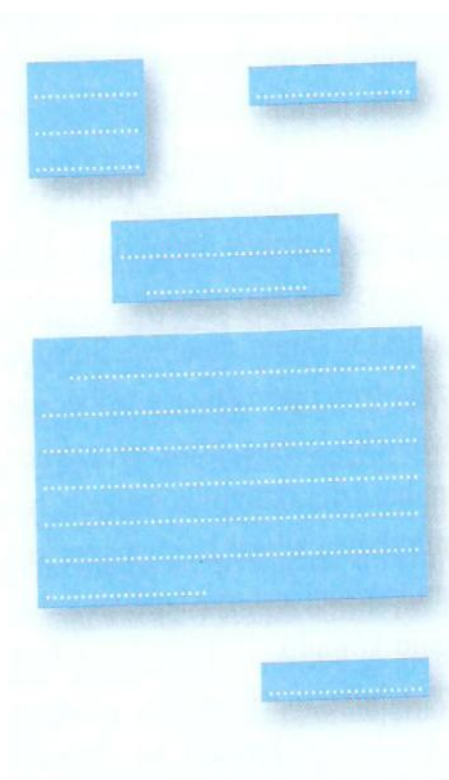
INDYWIDUALIZACJA PRACY Z UCZNIEM Z DYSLEKSJĄ ROZWOJOWĄ W SZKOLE

Praca z uczniem z dysleksją w szkole powinna polegać na:

- a) pomaganiu w opanowaniu chaosu powstającego na kartce,
- b) pomaganiu w opanowaniu chaosu w podręczniku lub w tekście literackim,
- c) pomaganiu w opanowaniu chaosu zapisów w zeszycie.

Żeby opanować chaos powstający na kartce, należy stosować:

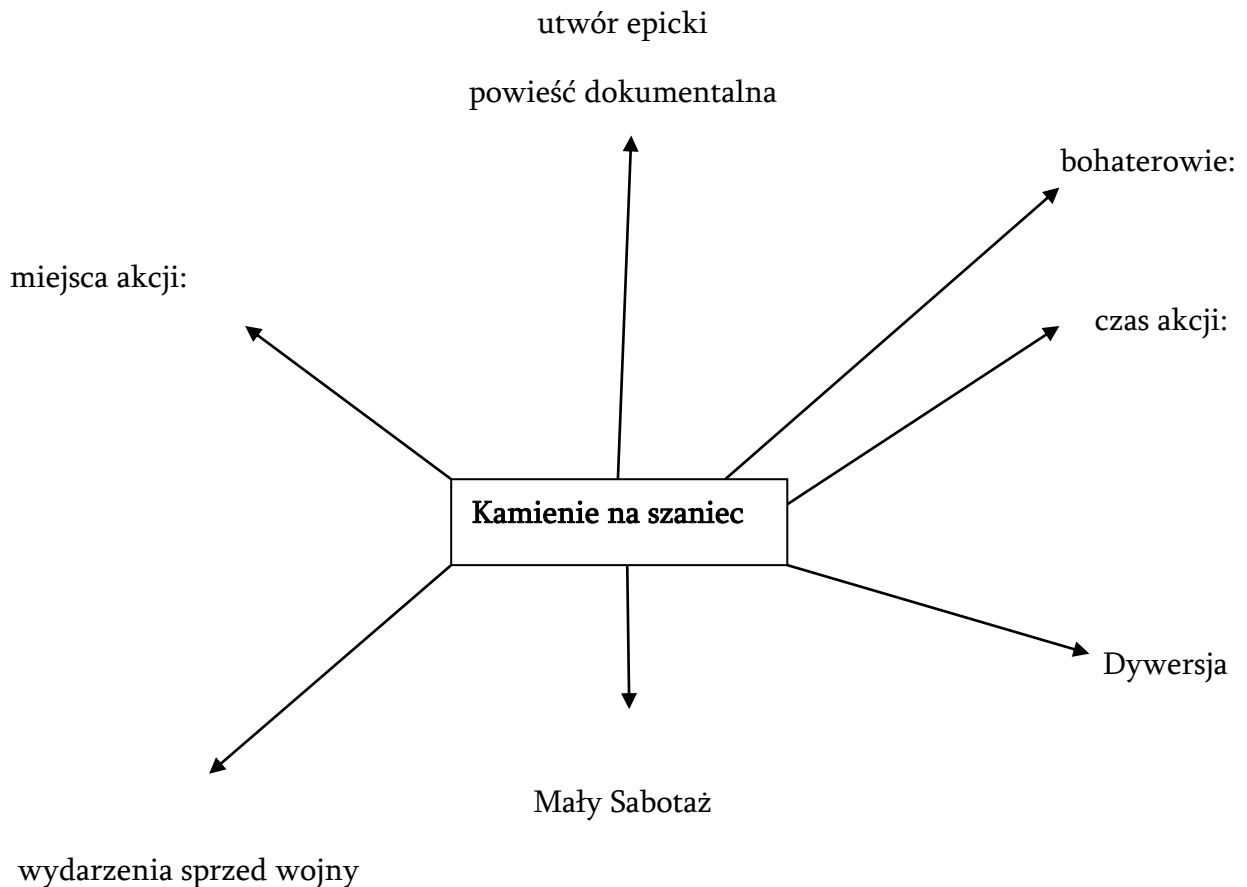
- schematy graficzne wypowiedzi, np. schemat podania, życiorysu, listu motywacyjnego, ogłoszenia:

Żeby opanować chaos zapisany w podręczniku i w tekście literackim, należy:

- Krok I – rozpoznanie przeciwnika:
 - ✓ gdzie jest spis treści?
 - ✓ jak podręcznik jest zbudowany?
 - ✓ gdzie znajdziesz teksty informacyjne?
 - ✓ gdzie znajdziesz utwory literackie?
 - ✓ gdzie są polecenia i jak są zaznaczone?
 - ✓ jakie są rodzaje ilustracji, map, do czego mogą służyć?
 - ✓ czemu służą poszczególne elementy?
 - ✓ gdzie znajdują się indeksy i jakiego są typu?
- Krok II – praca z pierwszym tekstem
 - ✓ lektura tekstu przez nauczyciela, uczeń śledzi tekst,
 - ✓ uczeń odpowiada na pytania,
 - ✓ drugie czytanie przez nauczyciela – uczeń wykonuje konkretne zadanie,
 - ✓ porządkowanie wydarzeń,
 - ✓ określanie wzajemnej zależności wydarzeń,
 - ✓ mapa tekstu.

Mapa tekstu: Świat przedstawiony w „Kamieniach na szaniec” A. Kamińskiego:

- Krok III – nawyk
 - ✓ uczeń sam podczas lektury głośnej lub samodzielnej zaznacza elementy charakterystyczne dla danego tekstu (Praca z ołówkiem w ręku).

Metoda tworzenia metryczki tekstu:

- epickiego:

Autor tekstu:		
Dodatkowe informacje o autorze		
Tytuł tekstu:		Analiza i wymowa tytułu:
Gatunek literacki i jego cechy:		
Narrator/podmiot mówiący	Forma wypowiedzi:	Przykłady:
	Stosunek do świata przedstawionego:	Przykłady:
	Język i styl wypowiedzi:	Przykłady:
Formy podawcze:	Cechy opisów:	
	Cechy opowiadania:	
	Cechy portretów i charakterystyk bohaterów:	
Kompozycja tekstu:		
Cechy fabuły:		
Czas i przestrzeń:		
Bohaterowie:		
Cechy stylu wypowiedzi bohaterów:		
Tematyka utworu:		

Motywy i wątki
Inne:

źródło:
M. Bogdanowicz, A. Adryjanek, *Uczeń z dysleksją w szkole*.
Gdynia 2005, s. 182.

- lirycznego:

Autor tekstu:			
Dodatkowe informacje o autorze:			
Tytuł tekstu:		Analiza i wymowa tytułu:	
Gatunek literacki i jego cechy:			
Temat utworu:			
KTO? nadawca (podmiot liryczny, „ja” liryczne)	W JAKI SPOSÓB? Cechy stylu, języka, wypowiedzi:	O CZYM? Sytuacja liryczna:	DO KOGO? Adresat („ty” liryczne):
Kompozycja utworu:			
Konteksty:			
Motywy, symbole, alegorie, toposy:			
Środki wyrazu artystycznego: <ul style="list-style-type: none"> – onomatopeja – operowanie formami fleksyjnymi – operowanie formami słowotwórczymi – wartość stylistyczna zastosowanych części mowy – leksykalne środki stylistyczne (archaizmy, 	Przykłady:	Znaczenie dla całości tekstu:	

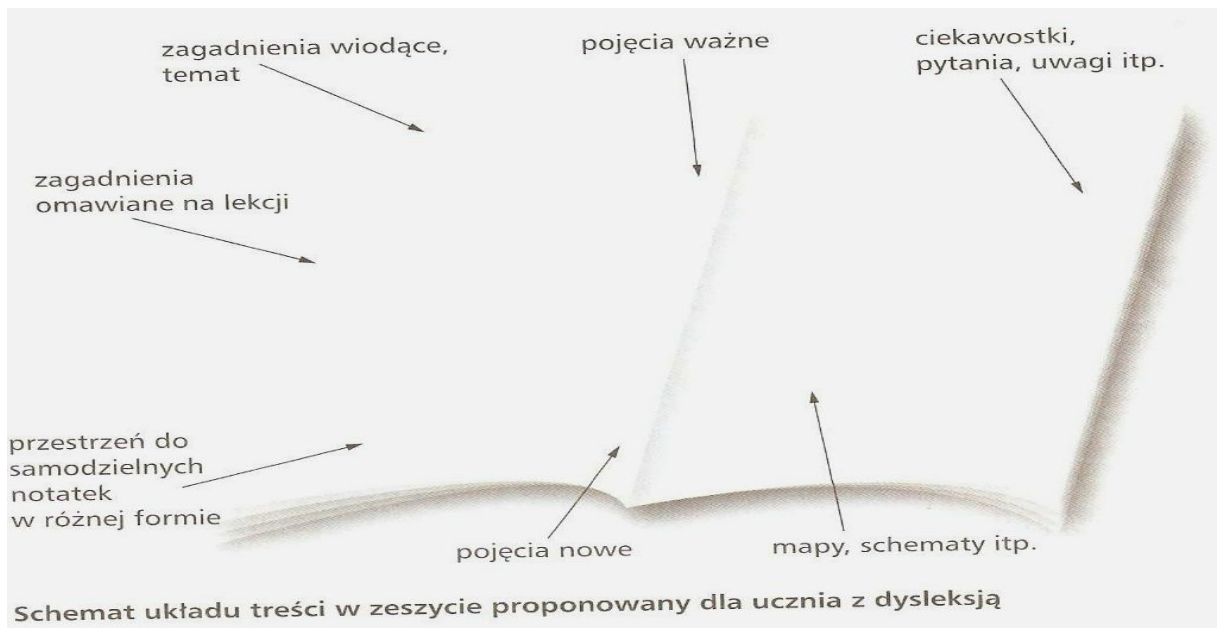
neologizmy, dialektyzmy, – środki stylistyczno- składniowe		
Inne cechy tekstu, np. wersyfikacja i rytmika:		
Układ graficzny:		
Inne uwagi:		

źródło:
M. Bogdanowicz, A. Adryjanek, *Uczeń z dysleksją w szkole*.
Gdynia 2005, s. 183.

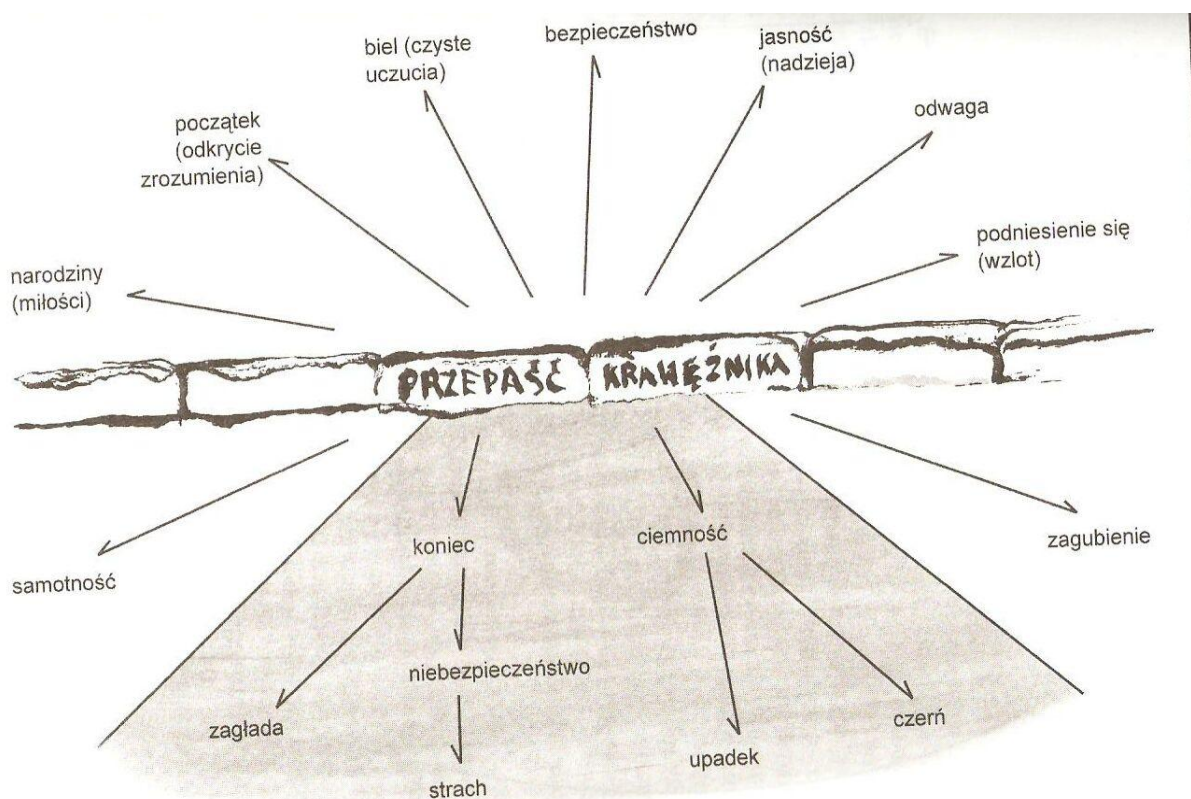
- metoda charakterystyka postaci: elementy charakterystyki wpisane w sylwetkę postaci;

Żeby opanować chaos zapisów w zeszycie, należy:

- zmienić wielkość zeszytów,
- często sprawdzać zeszyty (nie tylko pod kątem poprawności zapisu notatek, ale też pod kątem czytelności),
- odpowiednio organizować przestrzeń zeszytów:
 - ✓ metoda „zeszyt studenta”

- ✓ metoda „twórz schemat pracy/notatki”
 - margines – miejsce na zaznaczanie uwag przez nauczyciela lub dla ucznia,
 - wstęp - rozwinięcie – zakończenie (schemat),
- ✓ metoda „notatki – mapy myśli”
 mapa myśli do wiersza T. Różewicza „Przepaść”

źródło:

S. Bortnowski, Przewodnik po sztuce uczenia literatury.
Warszawa 2005.

Sposoby indywidualizacji pracy na lekcji z uczniem mającym dysleksję rozwojową opracowano na podstawie pozycji M. Bogdanowicz, A. Adryjanek, Uczeń z dysleksją w szkole. Gdynia 2005 i wykorzystano pracę S. Bortnowskiego, Przewodnik po sztuce uczenia literatury. Warszawa 2005.

Elżbieta Trzaskowska